Krimināllieta Nr. 11094007914
Lietvedības Nr. K29-0148/16/7

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**

Rīgā 2016. gada 8. februārī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese A. Dzērve,
piedaloties prokurorei V. Dežatkinai,
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu
/pers. A/, personas kods /personas kods/,
apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126. panta pirmās daļas.
Pārbaudījusi krimināllietā esošos pierādījumus, tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ izdarīja tāda miesas bojājuma tīšu nodarīšanu, kas nav bīstams dzīvībai un nav izraisījis Krimināllikuma 125. pantā paredzētās sekas (vidēja smaguma miesas bojājums), proti:

/pers. A/ 2013. gada 26. augustā ap plkst. 00.30, būdams alkohola ietekmē, atrodoties /adrese/, un, ieraugot savu kaimiņu /pers. B/, kurš gāja pa Pērnavas ielu garām Grīziņkalna parkam Rīgā, panāca viņu un vēlēdamies nodarīt /pers. B/ vidēja smaguma miesas bojājumu, ar rokām spēcīgi pagrūda viņu pie trotuāra esošā zāliena virzienā.

Grūdiena rezultātā /pers. B/ zaudēja līdzsvaru, nokrita zemē un palika gulēt zālienā uz muguras ar seju uz augšu. Uz ko /pers. A/, turpinot savas noziedzīgās darbības, ar pirmstiesas procesā nenoskaidrotu cietu, trulu priekšmetu zemē gulošam /pers. B/ nodarīja spēcīgu sitienu žokļa labās puses rajonā, no kā /pers. B/ uz īsu laiku zaudēja samaņu. Pēc kā /pers. A/ turpināja sist /pers. B/ ar pirmstiesas procesā nenoskaidrotu cietu, trulu priekšmetu, nodarot viņam ne mazāk kā 15 sitienus galvas, sejas, kakla, zoda, ķermeņa rajonā.

/pers. A/ minēto noziedzīgo darbību rezultātā /pers. B/ tika nodarīti šādi miesas bojājumi: sejas un galvas sasitums ar asinsizplūdumiem uz sejas, brūcēm pakauša apvidū, zoda apvidū un mutes kaktiņu apvidū, apakšžokļa labās locītavas izauguma galviņas un labās apakšžokļa locītavas bedrītes mugurējās malas lūzumu.

Minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi vidēja miesas smaguma miesas bojājumiem, kas izraisīja ilgstošus veselības traucējumu uz laiku virs 21 dienas.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 126. panta pirmajā daļā.

Būdams nopratināts tiesas sēdē kā apsūdzētais, /pers. A/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126. panta pirmajā daļā atzina daļēji, paskaidroja, ka ir cietušajam vienu reizi iesitis, jo cietušais aizskāris viņa mirušo māti. Nožēlo, ka iesitis. Pieteiktās kaitējuma kompensācijas neatzīst.

Neskatoties uz /pers. A/ savas vainas noliegšanu, tiesa atzīst, ka viņa vaina tīša vidēja smaga miesas bojājuma nodarīšanā ir pierādīta pilnībā ar faktiem, kas izriet no paša apsūdzētā, cietušā un liecinieku liecībām un pārējiem lietas materiālos fiksētajiem, un tiesas izmeklēšanā pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 512. panta otro daļu, pierādījumiem un dokumentiem, kuri norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai, to kopumā un savstarpējā saistībā, un viņa noziedzīgās darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 126. panta pirmās daļas

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 127. panta pirmo daļu, pierādījumi kriminālprocesā ir jebkuras likumā paredzētā kārtībā iegūtas un noteiktā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus kriminālprocesā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto pierādīšanas priekšmetā ietilpstošo apstākļu esamības vai neesamības pamatošanai.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 131. panta pirmajai un otrajai daļai, par pierādījumu kriminālprocesā var būt ziņas par faktiem, ko savā liecībā pratināšanas vai aptaujas laikā sniedz persona par kriminālprocesā pierādāmajiem apstākļiem un ar tiem saistītajiem faktiem un palīgfaktiem, kā arī personas pašas uzrakstīts un parakstīts paskaidrojums par konkrētiem faktiem vai apstākļiem. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 128. panta otro daļu to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Savukārt saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 128. panta trešo daļu nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe nekā pārējiem pierādījumiem.

Cietušais/pers. B/ tiesas sēdē liecināja, ka apsūdzēto pazīst, attiecības nekādas, viņi ir kaimiņi. 2013. gada 26. augustā viņš gāja uz mājām gar Piektā gada parku, izgāja cauri parkam, kāds nobļāvās. /pers. B/ atskatījās, tālumā bija cilvēks, kas viņu panāca, iegrūda krūmos un sāka sist, tas bija /pers. A/. Pagrūda, sita pa galvu, viņš viss bija ar zilumiem, uz sejas ir sešas rētas. /pers. B/ piecēlās un gāja uz mājām, redzēja, ka /pers. A/ arī iegāja mājās. /pers. B/ piegāja pie mātes, viņa izsauca ātro palīdzību un policiju. Kad /pers. A/ sita viņu, viņš neko nepaskaidroja. Pirms šiem notikumiem vienu reizi apsūdzētais kāpņu telpā atņēma viņam 5 latus un aizmuka. Abu starpā nav bijušas naidīgas attiecības. Tajā vakarā, kad viņu sita, /pers. B/ aizveda uz slimnīcu, viņam bija smadzeņu satricinājums, slimnīcā gulēja piecas dienas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta pirmās daļas 2. punktu tiesa nolasīja cietušā liecības, kas sniegtas pirmstiesas procesā.

Cietušā nopratināšanas protokolā 2014. gada 5. februārī cietušais /pers. B/ liecināja, ka 2013. gada 25. augustā ap plkst. 19.00 viņš gāja pie paziņām – pie /pers. C/ un viņas mātes, dzīvo /adrese/, adresi zina vizuāli. Tur nedaudz pasēdējuši un iedzēruši alkoholu. 2013. gada 25. augustā pēc plkst. 23.00 viņš atgriezies mājās pa Pērnavas ielu. Uz ielas bijis tumšs. Bija ģērbies virsjakā un džinsos. Pagājis garām 1905. gada parkam. Pie trolejbusa pieturas kāds no aizmugures iekliedzies. Pagriezies un ieraudzījis, tālu aiz sevis 50 metrus, iet vīrietis, bet kas tas bija, nav redzējis, jo bija tālu. Gājis tālāk. Pēc minūtēm trīs, pēkšņi viņu kāds pagrūda no aizmugures un viņš nokritis zālē. Kad nokritis un pagriezis galvu, ieraudzījis un pazinis savu kaimiņu Arturu, uzvārdu nezina, dzīvo pretī istabai Nr. 133. Gulējis uz zemes, kad Arturs sāka viņu piekaut. Ar ko sita, nezina. Sitienus saņēma pa galvu un pa ķermeni. Cik reizes Arturs sita, nezina. Arturs kaut ko runāja, bet ko, nezina. Pēc tam, kad Arturs viņu piekāvis, tecēja asinis no deguna, no auss un galvas. Viss bijis asinīs. Arturs pārtrauca sist un aizgāja. /pers. B/ piecēlies un gājis mājās. Arturs gāja pa priekšu, /pers. B/ aiz viņa kādus 100 metrus. Atnācis mājās, viņu satika mamma, kura izsauca policiju un ātro palīdzību. Viņu aizveda uz slimnīcu un Gaiļezeru, bet pēc tam pārveda uz zobu klīniku Dzirciema ielā. Šuva galvu un bija lauzts žoklis divās vietās. Par slimnīcu samaksājis 38 latus. Lūdz vainīgo saukt pie krimināltatbildības. Arturs viņu piekāvis Pērnavas ielā, 10 metrus neaizejot līdz Rūdolfa ielai (lietas 31. lapa ar tulkojumu latviešu valodā, lietas 32. lapa).

/pers. B/ apstiprināja sniegtās liecības.

Papildu nopratināšanā 2014. gada 27. martā cietušais /pers. B/ liecināja, ka tajā dienā, kad tas viss notika – precīzu datumu vairs neatceras, jo pagājis ilgs laiks, kaut kad 2013. gada augusta pēdējos datumos, ap plkst. 19.00, viņš devies ciemos pie savas paziņas /pers. C/, dzīvojošas /adrese/. Paskaidro, ka bez viņa un Jeļenas, dzīvoklī vēl bija Jeļenas māte – /pers. D/, vairāk neviena nebija. Izdzēruši degvīnu 0,5 l, ko viņš bija atnesis, iedzēruši nedaudz, aptuveni pa 100 g, atlikušo pus pudeli degvīna viņš aizejot paņēma līdzi, ielika gaišas krāsas polietilēna maisā. Aizgājis no dzīvokļa ap plkst.23.00, iespējams vēlāk, un devies pa Pērnavas ielu, garām 1905. gada parkam, A.Čaka ielas virzienā. Kad viņš, dodoties pa Pērnavas ielu, jau pagāja garām parka teritorijai, dzirdējis, kā aizmugurē kāds kaut ko nesakarīgi iekliedzās, uzkliedza viņam. Pagriezies, ieraudzījis kaut kādu vīrieti, kurš atradies no viņa apmēram 100 metru attālumā. Tajā brīdī to vīrieti tā īsti nav saskatījis – paskaidro, ka tad jau bija satumsis un viņš atradās diezgan tālu. Pēc tam, kad apgriezies un ieraudzījis to vīrieti, turpināja iet iepriekšējā virzienā. Kad gājis, izdzirdējis tuvojošos ātrus soļus aiz muguras, paspēja pagriezties un ieraudzīja, ka cilvēks, kurš viņu panāca, ir mātes kaimiņš, dzīvojošs ar viņu vienā sociālās mājas koridorā /adrese/, atrodošās pretī mātes dzīvoklim, vārdā Arturs, pēc tam, nonācis viņa tiešā tuvumā, Arturs ar spēku viņu pagrūdis, virzienā uz krūmiem, augošajiem Pērnavas ielas malā. Nenoturējies uz kājām, nokritis zemē, gulējis uz muguras, ar seju uz augšu. Kad gulējis uz muguras, Arturs uzreiz ļoti stipri iesita ar kāju vai roku sejas rajonā, pa žokli no labās puses. Paskaidro, ka pēc tā stiprā sitiena, atradies šokā no sāpēm (konstatēja žokļa lūzumus divās vietās no labās puses, zoda bojājumu) un to, kas notika pēc tam, slikti atceras, iespējams, pat īslaicīgi zaudējis samaņu. Atceras tikai, ka tika nodarīti daudzkārtīgi sitieni – ne mazāk par 15 sitieniem pa seju, pa galvu, pa ķermeni, bet pateikt konkrēti, ar ko tieši – kājām vai dūrēm tika sists, cik konkrēti katrā ķermeņa apgabalā, kādā stāvoklī atradās Arturs attiecībā pret viņu, nevar, atradies sāpju šokā. Miglaini atceras, ka Arturs, nodarot sitienus, kaut ko neskaidri runājis, atstāstīt viņa runu nevar, bet kā sapratis, viņam bija kaut kādas pretenzijas pret viņa māti. Kas par pretenzijām, nezina, paskaidroja, ka pēdējā laikā – ap trīs gadiem, dzīvo pie mātes, jo viņai ir 84 gadi, viņai vajadzīga kopšana. Viņam Arturs ir zināms kā kaimiņš, tīri vizuāli, bet ar viņu nekādu attiecību nekad nav bijis. Cik zināms, tas jaunais cilvēks nekur nestrādā, ļaunprātīgi lieto alkoholu. Iespējams, viņa māte izteikusi pretenzijas par kaimiņa trokšņaino uzvedību, bet īsti neko nezina, ar Arturu nav kontaktējies, nekādu konfliktu viņu starpā nebija. Arturs pastāvīgi staigā pa kaimiņiem, lūdz kaut kādus produktus – tēju, cukuru. Vairākas reizes viņam devis pēc viņa lūguma cukuru, saulespuķu eļļu, cigaretes, pēc tam pārstājis dot, uz viņa lūgumiem teica, ka nekā nav, bija noguris no Artura ubagošanas. Iespējams, viņu tas aizvainoja, bet nekādu strīdu, konfliktu nebija. Cik ilgi Arturs sita, nevar pateikt, atceras tikai, ka pēc kāda laika, viņš pārstāja sist un aizgāja pa Pērnavas ielu A. Čaka ielas virzienā. Piecēlies no zemes un gājis pakaļ, redzēja, kā viņš gāja virzienā uz viņu māju. Maisu, kas bija rokās ar degvīna pudeli, /pers. B/ nometis tajā vietā, kur viņu piekāvis Arturs, nekādu materiālo pretenziju par doto faktu nav. Ejot pakaļ Arturam, redzējis, kā viņš ieiet mājā Nr. /adrese/, iegājis pakaļ, gājis uz savu dzīvokli, kur tika izsaukta Ātrā palīdzība un viņš tika nogādāts slimnīcā Gaiļezers un pēc tam uz sejas ķirurģijas klīniku Dzirciema ielā, kur konstatēts žokļa lūzumus, uzlika šuves uz pārsistās galvas, bez tam, viņam bija asinsizplūdumi uz kakla no priekšas un no kreisās puses, asinsizplūdumi uz ķermeņa no kreisās puses, savainota labā auss, uzliktas šuves uz zoda, uz sejas no kreisās un labās puses.

Par atrašanos slimnīcā samaksājis 38 latus, turpmākā ārstēšana — ārstu apmeklējums, medikamentu iegāde izmaksāja summu 35 latus. Paskaidro, ka čekus nav saglabājis, jo nav zinājis, ka tos vajag uzrādīt policijas darbiniekiem. Bez tam, viņš nestrādāja mēnesi – paskaidro, ka ir firmas /Nosaukums/ celtnieks, zaudējis ieņēmumus 280 latus. Kopējie materiālie zaudējumi, kas nodarīti, ir 353 lati, pēc euro kursa uz EUR 502,2. Lūdz piedzīt kompensāciju par nodarīto zaudējumu EUR 502,2 no vainīgās personas (lietas 45.-47. lapa, ar tulkojumu latviešu valodā, lietas 48. lapa).

/pers. B/ apstiprināja sniegtās liecības.

Liecinieks/pers. E/ tiesas sēdē liecināja, ka cietušo veda uz slimnīcu. Cietušajam bija smagi miesas bojājumi, sasista galva. Kāds stāstīja, ka cietušajam uzbruka mājas pagalmā. Atceras, ka cietušajam bija sasista galvu, iespējams, arī kādas citas traumas, bija galvas smadzeņu satricinājums. Cietušais pats neko nevarēja paskaidrot, iespējams, bija alkohola reibumā, bet to var novērtēt arī kā šoka stāvokli, jo stāvoklis bija smags.

Lieciniece /pers. F/ tiesas sēdē liecināja, ka cietušais ir viņas dēls, apsūdzēto pazīst, viņš ir kaimiņš. Notikuma dienā dēls atnāca mājās un viņa jaka bija ar asinīm, no auss un no kājas tecēja asinis. Viņa izskrēja koridorā, lūdza meitenēm izsaukt ātro palīdzību un policiju. Ātrā palīdzība un policija ātri atbrauca, ātrā palīdzība nevarēja asinis apstādināt un aizveda dēlu uz slimnīcu. Dēls slimnīcā nogulēja vairākas dienas, tad izrakstījās. Viss sākās ar to, kad dēlu vienu reizi aizsūtīja pēc produktiem. /pers. A/ izgāja kāpņu telpā un jautāja, kur ir viņa kabatas, viņa izsauca policiju, no tā laika /pers. A/ ir dusmīgs uz dēlu. Apsūdzētais bija mājās, kad policija atbrauca. Apsūdzētais ir huligāns.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta pirmās daļas 1. punktu tiesa nolasīja liecinieces /pers. F/ liecības, kas sniegtas pirmstiesas procesā.

Pirmstiesas izmeklēšanā 2014. gada 12. februārī liecināja, ka 2013. gada 26. augustā, vakarā, konkrētu laiku neatceras, viņa atradusies mājās, kad viņas dēls /pers. B/ atnācis mājās. Ieejot istabā, viņš bija piekauts, galva bija asinīs, tāpat arī apģērbs bija asinīs. No dēla vārdiem viņu piekāvis kaimiņš no pretējās istabas Nr. 133, vārdā Arturs, ap 30 gadiem. Dēlu piekāvis Arturs, pēc dēla vārdiem,

Pērnavas ielā, kad viņš atgriezies mājās. /pers. F/ izsaukusi ātro palīdzību, un dēls aizvests uz slimnīcu, tāpat izsaukusi policiju. Tajā vakarā Arturu arī aizvedusi policija. Viņa mājās palikusi viena un naktī, cik bija laiks, nezina, kāds pieklauvēja pie durvīm, atvērusi durvis un pretī stāvēja Arturs, kurš viņai iesitis pļauku. Policijā par to nav vērsusies. Dēlam bija salauzts žoklis, pārsista galva, viss ķermenis zils, kakls bija zili melns, ļoti daudz tecēja asinis. Lūdz Arturu saukt pie kriminālatbildības par miesas bojājumiem, kas nodarīti viņas dēlam (lietas 38. lapa, ar tulkojumu latviešu valodā, lietas 39. lapa).

/pers. F/ apstiprināja sniegtās liecības.

Liecinieks/pers. G/ tiesas sēdē liecināja, ka dēls atnāca un pateica, ka pa ceļam Pērnavas ielā satika cietušo, kurš laikam gāja uz „ļočku" pēc šņabja, vārds pēc vārda, Igors aizskāra liecinieka sievu, apsūdzētā māti, ar ko 30 gadus nodzīvoja, un dēls cietušajam "iegāza pa purnu". Tas ir no dēla vārdiem. Ja viņš tur būtu, arī iegāztu, jo ar sievu, kuru apvainoja, viņš kopā nodzīvoja 30 gadus. Dēls ir normāls, citreiz lieto alkoholu, pats arī lieto. Liecinieka sievas un cietušā starpā nekad nebija naidīgas attiecības. Cietušā dzīvoklis atrodas pretī koridorā, visu laiku dzirdams, ka abi ar māti lamājas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta pirmās daļas 3. punktu tiesa nolasīja liecinieces /pers. H/ liecības, kas sniegtas pirmstiesas procesā.

Lieciniece /pers. H/ pirmstiesas izmeklēšanā 2014. gada 9. aprīlī liecināja, ka viņai ir paziņa /pers. B/, ir pazīstama ar viņu diezgan ilgi, ap 10-11 gadiem. Paskaidro, ka reizēm /pers. B/ atnāk pie viņas ciemos. No /pers. B/ vārdiem bija zināms par to, ka 2013. gada vasarā – paskaidro, ka precīzi datumu un mēnesi norādīt nevar, jo kopš tā laika pagājis daudz laika, viņai kļuvis zināms par to, ka viņu (/pers. B/) piekāvis viņa kaimiņš. Tāpat bijis zināms par to, ka /pers. B/ kaut kādu laiku atradies slimnīcā, ārstēšanā, kaut kādas notikušā detaļas nav zināmas, jo /pers. B/ detalizētāk par to, kas notika ar viņu, nestāstīja, mēģinājusi izprašņāt viņu, bet viņš nav vēlējies stāstīt par notikušo (lietas 80. lapa ar tulkojumu latviešu valodā lietas 81. lapa).

Liecinieks/pers. I/ tiesas sēdē liecināja, ka pēc cietušā norādījumiem aizturēja apsūdzēto un nogādāja Brasas iecirknī. Cietušais paskaidroja, ka kaimiņš viņu piekāva, jau bija izsaukta Ātrā medicīniskā palīdzība. Apsūdzētais bija adekvāts, jo speclīdzekļi nav pielietoti, sīkāk neko neatceras, jo tādi izsaukumi ir vairāki dienā.

Liecinieks /pers. J/ tiesas sēdē liecināja, ka viņš strādā Valsts policijas Brasas iecirknī dežūrdaļā. Viņš izbrauca pēc izsaukuma uz adresi Ierikļu ielā, kopā ar savu pārinieku, ja pareizi atceras, tad apsūdzētais bija dzēris, bet ātrie aizveda cietušo, cietušais neko nepaskaidroja, domā, ka apsūdzētais nesniedza liecības, jo bija alkohola reibumā. Vai apsūdzētais sniedza liecības iecirknī, neatceras.

Bez minētā apsūdzētā /pers. A/ vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pilnībā pierādīta ar šādiem dokumentāliem pierādījumiem:

- ar cietušā /pers. B/ iesniegumu, no kura redzams, ka 2013. gada 26. augustā viņam nodarīti miesas bojājumi (lietas 4., 5., 6.lapa);
- ar 2014. gada 5.jūnija Konfrontēšanas protokolu, kurā /pers. A/ apstiprina, ka iesitis /pers. B/ (lietas 103., 104.-105., 106.lapa);
- ar 2013. gada 26. augusta telefonogrammu, ar kuru apstiprinās, ka /pers. B/ plkst. 2.52 nogādāts Gaiļezera slimnīcā ar sākotnējo diagnozi: galvas kausa pamatnes lūzums, apakšžokļa lūzums, galvas smadzeņu satricinājums, sista brūce zodā, kreisajā vaigā un pakausī, bojājumi mutes dobumā, izsisti apakšžoklī zobi (lietas 2. lapa);
- ar 2014. gada 17. marta protokolu par /pers. A/ uzrādīšanu atpazīšanai /pers. B/, no kura redzams, ka cietušais atpazina /pers. A/ (lietas 49., 50. lapa);
- ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas bataljona 7. rotas jaunākā inspektora virsniekvietnieka A. Hrečaņika 2013. gada 26. augusta ziņojumu, no kura redzams, ka /pers. A/ minētajā datumā tika aizturēts, bet /pers. B/ ar ātro medicīnisko palīdzību nogādāts slimnīcā (lietas 3. lapa);
- ar 2013. gada 26. augusta Medicīniskās pārbaudes protokolu Nr. 5053 alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai, par /pers. A/ atrašanos alkohola reibumā (lietas 11., 12. lapa);
- ar 2014. gada 11. jūnija Apskates protokolu, kur atspoguļots 2013.gada 26. augustā ātrās medicīniskās palīdzības dienestam veiktā zvana laikā fiksētā telefonsaruna (lietas 101.-102. lapa);
- ar Neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukuma kartē norādītajām ziņām par /pers. B/ veselības stāvokli 2013. gada 26. augustā (lietas 97.-98. lapa).

Krimināllikuma 126. pantā ietvertais noziedzīgais nodarījums atkarībā no tā, kā izpaudies subjekta gribas moments, var tikt izdarīts gan ar tiešu, gan arī ar netiešu nodomu.

Krimināllikuma 9. pantā noteikts, ka noziedzīgais nodarījums atzīstams par izdarītu ar nodomu (tīši), ja persona, kas to izdarījusi, ir paredzējusi nodarījuma sekas un vēlējusies tās (tiešs nodoms) vai, kaut arī šīs sekas nav vēlējusies, tomēr apzināti pieļāvusi to iestāšanos (netiešs nodoms). Tieša nodoma būtiska iezīme ir vēlēšanās, lai kaitīgās sekas iestātos, bet netiešu nodomu raksturo šādu seku apzināta pieļaušana, bet netieša nodoma gribas moments var izpausties arī tādā veidā, ka persona izturas vienaldzīgi pret savas darbības vai bezdarbības sekām.

Tiesa secina, ka /pers. A/ attieksme pret savas tīšās darbības sekām, izpaužas kā tiešs nodoms, jo apsūdzētais aiz dusmām tīši ar mērķi nodarīt miesas bojājumu, sita cietušajam pa seju.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā liecības nav apstiprinājušās ar lietā noskaidrotajiem un pārbaudītajiem pierādījumiem.

Lietā noskaidrots, ka /pers. B/ nav pamata aprunāt /pers. A/, tādējādi tiesa apsūdzētā sniegtās liecības vērtē kā aizstāvības pozīciju, vēlmi raksturot noziedzīgā nodarījuma apstākļus viņam labvēlīgākā aspektā.

Tiesai nav pamata neticēt cietušā /pers. B/ sniegtajām liecībām par viņam nodarīto miesas bojājumu izdarīšanas apstākļiem, jo viņš pirmstiesas procesa izmeklēšanas gaitā sniedza konsekventas, pārliecinošās liecības par notikušo, kurās detalizēti aprakstīja apsūdzētā /pers. A/ darbības. Ar cietušo tika veikta liecību pārbaude uz vietas, kuras laikā viņš parādīja noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietu. Bez tam cietušais savas liecības apstiprināja konfrontēšanas laikā ar apsūdzēto /pers. A/, kā arī tiesas izmeklēšanas laikā. Cietušā sniegtās liecības apstiprinājās ar tiesu - medicīniskās ekspertīzes atzinumu, kuram tiesai nav pamata neticēt, no kura izriet, ka cietušajam tika nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi tieši cietušā norādītajos apstākļos, nevis kādos citos apstākļos. Ekspertei, kas

veica viņa apsekošanu, cietušais stāstījis par notikušā apstākļiem, ka viņu piekāva pazīstams vīrietis, cik sitienus viņam nodarīja. Tiesa nesaskatu nekādu ieinteresētību no cietušā puses, lai viņam būtu pamats sagrozīt notikušā apstākļus, vai viņš aprunātu apsūdzēto. Cietušais uzreiz pēc miesas bojājumu saņemšanas, vienā laikā ar apsūdzēto atgriezās savā dzīvesvietā pie mātes, izstāstīja mātei, ka viņu piekāva kaimiņš vārdā Arturs, un māte ar kaimiņu palīdzību izsauca ātro palīdzību, kā arī informēja policiju. Minētie apstākļi apstiprinājās ar telefonsarunām, kuras pievienotas lietas materiāliem, veicot CD diska apskati.

Tiesa atzīst, ka nav pamata neticēt liecinieces /pers. F/ liecībām, kura redzēja savu dēlu stipru piekautu, asiņojošu un paziņoja policijai un izsauca ātro palīdzību, jo tiesa nav konstatējusi iemeslu, kura dēļ viņa būtu ieinteresēta sniegt tiesai nepatiesas liecības, tādējādi aprunājot /pers. A/.

Par to, ka cietušo piekāva tieši /pers. A/, cietušais izstāstīja arī policijas darbiniekiem, kuri ieradās pēc izsaukuma cietušā un apsūdzētā dzīvesvietā. Policijas darbinieki apsūdzēto aizturēja un nogādāja policijas iecirknī.

Krimināllikuma 126. pantā paredzēto miesas bojājumu nodarīšanas sastāvs ir materiāls, nodarījums pabeigts ar brīdi, kad cietušajam nodarīti konkrēta smaguma miesas bojājumi. Starp vainīgā darbību un nodarītajiem miesas bojājumiem jākonstatē cēloņsakarība. Tiesa atzīst par pierādītu ar minēto kopsakarībā, ka tieši apsūdzētā tīšo darbību rezultātā, proti, sitot pa apsūdzētā seju, ķermeni, cietušajam tika nodarīti apsūdzībā norādītie miesas bojājumi.

Izvērtējusi šos pierādījumus to kopumā un savstarpējā saistībā, tiesa atzīst, ka tie ir pieļaujami, jo iegūti Kriminālprocesa likumā noteiktā kārtībā un pietiekami, jo pilnībā pierāda apsūdzētajam /pers. A/ celtās apsūdzības pēc Krimināllikuma 126. panta pirmās daļas pamatotību.

Tiesas sēdē nodibināts, ka /pers. A/ ar savām darbībām ir izdarījis tīšu nodarījumu, kuru raksturo tiešs nodoms. Viņš ir apzinājies savu darbību prettiesiskumu. /pers. A/ paredzēja, ka izdarot sitienus pret cietušo /pers. B/, cietušajam tiks nodarīti miesas bojājumi.

Ar liecinieka /pers. W/ liecībām, kas ir apsūdzētā tēvs, apstiprinās, ka viņa sievas un cietušā starpā nekad nav bijušās sliktas attiecības. No minētā secināms, ka cietušā liecības daļā par to, ka viņš nav nolamājis apsūdzētā māti, ir pierādīts, un ir pretrunā ar apsūdzētā liecībām. Tiesas ieskatā nav saprotams apstāklis, kāda iemesla dēļ cietušais nolamātu cilvēku ar kuru viņam bija labas attiecības, bez tam, šis cilvēks ir miris vairāk kā 10 gadus atpakaļ. Tiesa atzīst, ka /pers. A/ konflikta iemeslu izdomāja, lai attaisnotu savas noziedzīgās darbības pret cietušo. Tiesa izvērtēja liecinieka /pers. A/ liecības daļā par to, ka liecinieks liecināja, ja viņš būtu dēla vietā, viņš arī tā rīkotos. No minētā tiesa secina, ka apsūdzētā tēvs attaisno sava dēla - apsūdzētā /pers. A/ vardarbīgās darbības pret cietušo. Minētais netieši norāda uz to, ka apsūdzētais savam tēvam izstāstīja, ka viņš sasita cietušo savas mātes dēļ, un notikušajā cietušais pats ir vainīgs, jo to ir nopelnījis. Apsūdzētā liecības daļā par to, ka viņš tikai vienu reizi iesita cietušajam, tiesa atzīst tās par nepatiesām un ir pretrunā ar krimināllietas materiāliem, ar cietušā liecībām, ar ekspertīzes atzinumu. Tiesa atzīst, ka diez vai cietušajam būtu nodarīti vidēja smaguma miesas bojājumi tikai no viena sitiena, kā to apgalvoja /pers. A/, jo šāda rakstura miesas bojājumi varēja rasties tikai daudzu sitienu rezultātā. Tādēļ tiesa atzīst, ka tā ir izdomāta apsūdzētā aizstāvības versija. Bez tam, nav izslēgts, ka /pers. A/ varēja aizmirst notikušo vai neadekvāti to uztvert, jo, ka izriet no veiktās alkohola pārbaudes /pers. A/ uzreiz pēc noziedzīga nodarījuma izdarīšanas, viņš atradās stiprā alkohola reibuma stāvoklī - viņam tika konstatētas 2 ar pusi promiles alkohola.

Izvērtējusi apsūdzētā /pers. A/ tiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, tiesa atzīst, ka, neatzīstot vainu vidēji smagu miesas bojājumu izdarīšanā, /pers. A/ vēlas izvairīties no kriminālatbildības.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa vadās no Krimināllikuma 46.panta, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un nodarīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību pastiprinošus un mīkstinošus apstākļus.

Izanalizējot /pers. A/ personību, ir noskaidrots, ka viņš:

notiesāts ar:

- Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013. gada 14. oktobra spriedumu pēc Krimināllikuma 253. panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 47. panta otro daļu, 52. panta piekto daļu un 55. panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 6 (sešiem) mēnešiem; sodāmība dzēsta 2015. gada 25. aprīlī (lietas 56., 62.-64., 183.-185. lapa);

- VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Psihiatriskās palīdzības dienesta pacientu datu apstrādes sistēmā datu nav (lietas 115.lapa);

- no vārdiem tiesas sēdē noskaidrots, ka Latvijas Republikas nepilsonis, neprecējies, apgādājamo nav, pamatizglītība, strādā, dzīvo /adrese/.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. pantu apsūdzētajam /pers. A/ atbildību mīkstinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12. punktu, par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Nosakot soda mēru, tiesa vadās no Krimināllikuma 35. panta nosacījumiem, un proti, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Krimināllikuma 126. panta pirmajā daļā paredzētais, apsūdzētajam inkriminētais noziedzīgais nodarījums vērsts pret personas veselību un atzīstams par mazāk smagu noziegumu, par kura izdarīšanu paredzēts sods ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam /pers. A/, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, vecumu, veselības stāvokli, attieksmi pret izdarīto, atbildību mīkstinošo apstākļu neesamību un atbildību pastiprinošo apstākli.

Tiesa ņem vērā to, ka /pers. A/ notiesāts pēc Krimināllikuma 253. panta pirmās daļas ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013. gada 14. oktobra spriedumu. Tiesa uzskata, ka /pers. A/ ir sodāms ar reālu brīvības atņemšanu, ko paredz arī viņam inkriminētā panta sankcija, jo tiesa negūst pārliecību, ka neizciešot sodu, viņš neturpinās izdarīt likumpārkāpumus.

Valsts policijas Rīgas Latgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektore G.Bartuševica strādājot ar kriminālprocesa materiāliem, veikusi izbraukumu uz sociālo namu /adrese/, lai savāktu raksturojošo materiālu attiecībā pret /pers. A/. Inspektore aptaujājot nama iedzīvotājus noskaidrojusi, ka /pers. A/ raksturojas negatīvi (lietas 84.lapa).

Noziedzīgos nodarījumus, par kuru /pers. A/ tiek sodīts šajā krimināllietā, viņš ir izdarījis 2013.gada 26.augustā, tātad pirms Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013. gada 14.oktobra sprieduma. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2013. gada 25.oktobrī.

Tiesa secina, ka šajā gadījumā, nosakot apsūdzētajam sodu, piemērojami Krimināllikuma 50. panta piektās daļas nosacījumi, jo pēc sprieduma taisīšanas konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma taisīšanas pirmajā lietā. Soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma.

Lemjot par galīgā soda noteikšanu apsūdzētajam, tiesa ņem vērā pēc 2008. gada 1. jūlija Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces lēmumā „Sodu piemērošanas politika" izteiktajiem priekšlikumiem, ka, nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos piemērojama piespriesto sodu daļēja saskaitīšana. Savukārt galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, var tikt piemērota īpašos gadījumos.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ ir konstatēts viens atbildību pastiprinošs apstāklis par noziedzīgo nodarījumu, kas jau ņemts vērā pie pamatsoda noteikšanas. Šādos apstākļos galīgais sods nosakāms, daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Tiesa uzskata, ka ar šāda soda piemērošanu tiks panākts Krimināllikuma 35. panta otrās daļas noteiktais soda mērķis.

Drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā – atstāt negrozītu līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Soda izciešanā ieskaitīt īslaicīgas aizturēšanas vietā pavadīto laiku no 2014. gada 31. marta plkst. 11.15 līdz 2014. gada 2. aprīlim plkst. 10.10 (divas dienas).

Izmantojot savas Kriminālprocesa likumā 22. pantā noteiktās tiesības, lietā cietušais pieteicis materiālā kaitējuma kompensāciju 502,20 EUR apmērā, ko veido zaudējumi par negūtajiem ieņēmumiem SIA /Nosaukums/, jo mēnesi nav strādājis.

Kriminālprocesa likuma 1. pantā paredzētā mērķa sasniegšanai likums ir noteicis pamatprincipus, tajā skaitā tiesības uz kompensāciju par radīto kaitējumu, un tas ir viens no krimināltiesisko attiecību noregulējuma elementiem. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350. pantu cietušajam pienākas atlīdzība par noziedzīga nodarījuma rezultātā radītā kaitējuma atlīdzināšanu. Ievērojot Kriminālprocesa likuma 352. panta pirmajā daļā noteikto, tiesa kompensācijas apmēru nosaka izvērtējot cietušā pieteikumu, bet saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351. panta pirmo daļu, cietušajam pieteikumā jāpamato pieprasītā mantiskā zaudējuma apmērs, bet kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām tikai jānorāda.

Krimināllietas materiāliem pievienota Vienošanās Nr. 951 pie SIA "Rīgas Austrumu klīniskā universitātes slimnīca" ārstniecības līguma ar pacientu par summu 13,90 apmērā, kas saskaņā ar Euro ieviešanas kārtības likuma 4. panta otro daļu, konvertējama uz 19,78 EUR (1 EUR= 0,702804 LVL) (lietas 22.lapa).

Pārbaudot pierādījumus daļā par cietušā pieteikto kaitējuma kompensāciju, tiesa atzīst, ka cietušā pieteiktā kaitējuma kompensācija apmierināma 19,78 EUR apmērā, jo apsūdzētais ar savu noziedzīgo nodarījumu ir radījis kaitējumu cietušajam. Tiesa atzīst norādīto materiālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu par apmierināmu un piedzenamu no apsūdzētā. Citi materiālās kaitējuma kompensācijas apliecinoši pierādījumi tiesā nav iesniegti, līdz ar to, tiesa nevar lemt par pieteiktās kaitējuma kompensācijas pamatotību.

Kaitējuma kompensācija kriminālprocesā nav noteicošais jautājums. Tiesu praksē kriminālprocesa pabeigšana kaitējuma kompensācijas jautājumu precizēšanai netiek kavēta, jo šo jautājumu cietušais var risināt labprātīgi vai civilprocesuālā kārtībā, tādēļ tiesa kaitējuma kompensāciju atstāj nenoteiktu.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka, atbilstoši Kriminālprocesa 353. panta otrajai daļai, cietušā /pers. B/ kaitējuma kompensācijas pieteikumu pārējā daļā nav iespējams izlemt izskatāmā kriminālprocesa ietvaros, bet cietušajam ir tiesības prasīt tā atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā. Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa šajā daļā nenosaka kaitējuma atlīdzību cietušajam /pers. B/, izskaidrojot, ka ar noziedzīgo nodarījumu nodarīto kaitējumu var piedzīt civilprocesuālā kārtībā.

Ar Juridiskās palīdzības administrācijas lēmumu cietušajam /pers. B/ izmaksāta valsts kompensācija 800 EUR apmērā (lietas 159.,160.lapa). Juridiskās palīdzības administrācija ir lūgusi prokuroru izmantot Kriminālprocesa likuma 456. panta trešajā daļā noteiktās tiesības pieteikt un uzturēt pieteikumu par kompensācijas piedziņu valsts interesēs. Valsts apsūdzības uzturētāja tiesas sēdē arī lūdza piedzīt valsts labā no apsūdzētā /pers. A/ valsts izmaksāto kompensāciju 800 EUR apmērā. Likuma „Par valsts kompensāciju cietušajiem" $3.^1$ panta 2. punktā noteikts, ka pienākums atmaksāt valsts budžetā cietušajam izmaksāto valsts kompensāciju ir noziedzīga nodarījuma izdarītājam, kurš atzīts par vainīgu, pamatojoties uz notiesājošu spriedumu vai prokurora priekšrakstu par sodu, vai pret kuru kriminālprocess izbeigts personu nereabilitējošu apstākļu dēļ. Līdz ar to tiesa atzīst, ka valsts labā no apsūdzētā /pers. A/ piedzenama valsts izmaksātā kompensācija cietušajai /pers. B/ 800 EUR apmērā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. pantu procesuālie izdevumi 39,00 LVL, kas saskaņā ar Euro ieviešanas kārtības likuma 4. panta otro daļu, konvertējama uz 55,49 EUR (1 EUR= 0,702804 LVL) (lietas 12.lapa,), ko veido izdevumi par alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanu 2013. gada 26. augustā piedzenami no /pers. A/ Valsts policijas labā ar šo spriedumu.

Dokuments - CD disks glabājams kopā ar krimināllietu.

Ņemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 530. panta, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126. panta pirmajā daļā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pieskaitīt sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013. gada 14. oktobra spriedumu un galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem.

Soda izciešanu skaitīt no aizturēšanas dienas.

Soda izciešanas termiņā ieskaitīt Īslaicīgās aizturēšanas vietā pavadīto laiku no 2014. gada 31. marta plkst. 11.15 līdz 2014. gada 2. aprīlim plkst. 10.10 (divas dienas).

Drošības līdzekli – nodošanu policijas uzraudzībā, atstāt negrozītu līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers. A/ par labu /pers. B/ materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 19,78 (deviņpadsmit *euro* un 78 centi).

Pārējā daļā /pers. B/ pieteikto kaitējuma kompensāciju nenoteikt.

Piedzīt no /pers. A/ valsts ienākumos izmaksāto valsts kompensāciju 800 EUR (astoņi simti *euro*) un tie iemaksājami: Valsts kase, NMR 90000050138, konts LV68TREL1060001239300, BIC kods TRELLV22, nosakot 30 dienu termiņu tā labprātīgai izpildei pēc sprieduma spēkā stāšanās, iesniedzot tiesai maksājuma apliecinošu dokumentu.

Piedzīt no /pers. A/ procesuālos izdevumus EUR 55,49 (piecdesmit pieci *euro* un 49 *centi*) apmērā par alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanu Valsts policijas labā, reģ. Nr. 90000099040, Valsts kasē TRELLV22, LV96TREL2140091033000, nosakot termiņu nolēmuma labprātīgai izpildei – 30 dienas no nolēmuma spēkā stāšanās dienas. Maksājuma mērķis: medicīniskās pārbaudes protokols Nr. 5053 (26.08.2013.). Procesuālo izdevumu nomaksu apliecinoši dokumenti nekavējoties iesniedzami Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Dokumentu: CD disku, glabāt kopā ar krimināllietu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns sprieduma teksts tiks sagatavots 2016.gada 22.februārī.

Tiesnese *(personiskais paraksts)* A. Dzērve